

<http://physicsweb.org/article/news/8/12/1>

2004/12/01

خطاهای کوانتمی تصحیح شدنی اند

فیزیک‌پیشه‌ها یی در ایالات متحده روشی برای تصحیح خطاهای بیت‌های کوانتمی یی برآورد - یون‌ها یی به دام افتاده نمایش داده اند [1]. این نتیجه کامپیوترها یی کوانتمی را یک گام به واقعیت نزدیک‌تر خواهد کرد.

کامپیوترها یی کلاسیک داده‌ها را به شکل بیت انبار و پردازش می‌کنند. هر بیت می‌تواند یک یی از دو مقدار ۰ یا ۱ را پذیرد. اما در کامپیوترها یی کوانتمی از این توانایی یی ذره‌ها یی کوانتمی استفاده می‌شود که حالت ذره می‌تواند هم‌زمان در برهم‌نهش یی از دو یا چند حالت باشد. به همین خاطر، ممکن است برای بعضی از کارها کارایی یی کامپیوترها یی کوانتمی به تراز کارایی یی کامپیوترها یی کلاسیک باشد. اما بیت‌های کوانتمی یا کوبیت‌ها بسیار شکننده اند و در کامپیوترها یی کوانتمی، هر نوفه ای به ساده‌گی می‌تواند حالت یک کوبیت را تغییر دهد و اثر مخربی بر محاسبه ای بگذارد که کامپیوتر دارد انجام می‌دهد. پس یک کامپیوتر کوانتمی یی عملی باید بتواند این خطاهای را تصحیح کند. در کامپیوترها یی کلاسیک هم خطا رخ می‌دهد، اما بسیار کم‌تر.

دیوید واین‌لند [2] و هم‌کاران ش از مؤسسه یی ملی یی استانداردها و فناوری (إن آی إس تی) [3] در کلرادو، ابتدا کوبیت یی ساختند که برهم‌نهش یی از دو تراز فوق‌ظریف در حالت پایه یی یک یون‌بریلیم به دام افتاده بود. سپس این یون اولیه را با دو یون خادم درگیر کردند. این دو یون در محاسبه یی واقعی به کار نمی‌روند. به خاطر درگیری، هم‌بسته‌گی‌ها یی برای ذره‌ها یی کوانتمی ممکن است که در فیزیک کلاسیک ممکن نیست. در آزمایش لن آی إس تی، این یعنی هر خطایی در یک یی از این یون‌ها روی دو یون دیگر تغییر می‌گذارد.

این فیزیک‌پیشه‌ها ی ان‌آی‌اس‌تی، سپس یک خطای مصنوعی به اندازه‌ای معین را به سیستم شان اعمال کردند و بعد این سهیون را از هم وادرگیر کردند و حالت کوانتمی ی دوکوبیت خادم را سنجیدند. بر اساس نتیجه ی این سنجش، عمل لازم برا ی این که کوبیت اولیه به حالت آغازین ش برگردد معلوم می‌شود.

جان کیاورینی [4] از ان‌آی‌اس‌تی می‌گوید: «کوبیت اولیه را می‌شود بازسازی کرد، انگار که هیچ خطایی رخ نداده است. علی‌الاصول می‌شود این روش را به‌طور نامحدود تکرار کرد، که این برا ی محاسبات بزرگ مقیاس ضروری است.» یک چالش دیگر تصحیح همه ی انواع خطای است (ته فقط چرخش‌اسپین خاص ی که گروه ان‌آی‌اس‌تی به کار برده بود).

[1] Nature **432** 602

[2] David Wineland

[3] National Institute of Standards and Technology (NIST)

[4] John Chiaverini